

lem denne og Hjemmearbejderen) ved Oplag eller paa anden fyldestgørende Maade at give Oplysning om de for Arbejdet gældende Lønsatser. Herved tilsikres Hjemmearbejderne det fulde Udbytte af deres Arbejde. Endvidere paalægges det Arbejdsgiverne at give Fabriktilsynet Oplysning om Navn, Bopæl og Alder for de af dem beskæftigede Hjemmearbejdere.

Ministeriet har ikke ment at burde foreslaa Lovbestemmelser om Minimallønninger for Hjemmearbejdere, saaledes som det nylig har fundet Sted i England, idet man har ment, at noget saadant faldt uden for Lovens Rammer.

Natarbejdet.

I Overensstemmelse med Danmarks Tiltrædelse af Berner Konventionen stilles der Forslag om Forbud mod Kvinders Natarbejde i Tiden fra Kl. 10 Aften til 5 Morgen, samtidig med, at der paabydes en samlet Hviletid for kvindelige Arbejdere af mindst 11 Timer i Døgnet, heri indbefattet de ovennævnte Nattetimer. For Sæsonarbejde er der dog truffet Undtagelsesbestemmelser.

Hermed er altsaa den af D. K. befrygtede Undtagelseslov for voksne, sunde Kvinder foreslaaet, hvorved disse udelukkes fra selv at bestemme, paa hvilken Tid af Døgnet, de vil arbejde. Som bekendt ønsker det socialdemokratiske Parti Natarbejdsforbudet for Kvinder gennemført, og de Samvirkende Fagforbund har i en Skrivelse til Ministeriet udtalt: ». . . at vi er tilbøjelige til at anse det for heldigst, om man undlod at konstatere Kvindernes Ligeberettigelse med Mændene ved at opretholde Ligeberettigelse paa Natarbejdets Omraade«. Det kommer nu an paa, om de kvindelige Arbejdere stiltiende vil bøje sig for Hovedstyrelsens Beslutning. De kvindelige Trykkeriarbejdere har protesteret, og paa Socialdemokratisk Kvindes-kongres i Sommeren 1910 protesterede som bekendt et overvældende Flertal af de danske Delegerede mod et Særforbud mod Kvinders Natarbejde. Indenrigsminister Jensen-Sønderup har ved sin Forelæggelse af Loven udtalt, at han havde sine Be-

tænkeligheder ved et Natarbejdsforbud for Kvinder alene — hvilket er i Overensstemmelse med Ministerens Holdning som Folketingsmand, da Loven sidst var for i Rigsdagen i 1899—1900. — Man tør saaledes haabe, at Ministeren vil tage velvilligt mod et Ændringsforslag, som stryger Forbudet, hvis et saadant Ændringsforslag bliver fremsat, men denne Paragrafs Skæbne er dog endnu meget uvis.

Barselparagraffen.

De 4 Ugers Barselhvile er bibeholdt, derimod har man ikke imødekommet D. K.'s Ønske om, at Adgangen til ved Lægeattest at faa denne Hviletid forkortet skulde bortfalde. Til Gengæld for en skærpet Bestemmelse om Barselhvilens Overholdelse — og 4 Uger er visselig ikke for lang Tid — havde D. K. udtalt Ønsket om, at den Understøttelse, der i denne Periode, om nødvendigt, skal ydes den paagældende Arbejderske af det Offentlige, skulde sættes op. Herom er intet udtalt i Lovforslaget, derimod har man indrømmet D. K.'s Henstilling om, at Hjælpen ikke bør udbetales gennem Fattigvæsenet, saaledes som det nu finder Sted. Efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse kan Hjælpen udbetales gennem en anerkendt Arbejdsleds-kasse.

Hermed er i al Korthed gjort Rede for de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget vedrørende Kvinder og Børn. Som det vil ses, indeholder Forslaget adskillige Fremskridt, og den omstridte Natarbejdsparagraf er i ethvert Tilfælde foreslaaet i den mildeste Form, idet man kunde have befrygtet et Forbud mod Kvinders Arbejde fra 8 eller 9 Aften til 6 Morgen, hvorved de ville blive endnu vanskeligere stillet i Konkurrencen med mandlige Kolleger. Det vil nu blive interessant at se, hvilken Modtagelse, Lovforslagene faar i Tingene, og herom vil »Kv. & Sf.« senere bringe Beretning.

København, den 10. Februar 1911.

Louise Neergaard.